

[Nør Christensen]

kring dette meget alvorlige emne. Vi mener også hos Centrum-Demokraterne, at hjælpen til voldsofre skal være så hurtig som muligt, og at den skal være så effektiv som muligt.

Jeg vil gerne gøre en enkelt bemærkning om spørgsmålet om dørlukning, selv om der er i hvert fald tre gode grunde til at få dette lovforslag vedtaget så hurtigt som muligt. Jeg mener, at spørgsmålet om dørlukning er et spørgsmål, som i andre sammenhænge vil blive bragt op, og jeg vil gerne give tilsagn over for justitsministeren om, at det vil vi bruge andre steder inden for både straffeloven og retsplejeloven, når muligheden byder sig derfor.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Det er et godt lovforslag, vi har her. Det er et forslag, som bringer os i nærmere kontakt med den holdning, store dele af befolkningen står for. Men det er jo en almindeligt udbredt opfattelse, at man hidtil har taget større hensyn til forbryderne end til dem, det er gået ud over, og derfor er der mange, der er kommet i klemme.

Jeg tror, der er mange ude over landet, der føler, at nu er Folketinget da endelig også ved at forstå, hvad det drejer sig om, og her har vi kun ét at håbe på, og det er, at vi kan få en hurtig udvalgsbehandling og hurtigt kan få det vedtaget. Det er jo behandlet grundigt, så der skulle ikke være grund til at spille så megen tid på det.

Kristeligt Folkeparti tilsiger i hvert fald en hurtig og positiv udvalgsbehandling.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg siger tak for en tilslutning, der jo så åbenbart efter de udtalelser, der er faldet, betyder, at vi kan få en meget hurtig vedtagelse af dette lovforslag efter den gennemarbejdning, der er sket i Retsudvalget i det år, der er gået, siden jeg første gang fremsatte lovforslaget.

Der er af forskellige ordførere sagt så mange gode og rigtige ting om forslagens hovedbestemmelser, så det skal jeg undlade at komme ind på.

Det er rigtigt, at vi med denne lovgivning opfylder meget, som forskellige grupper her i samfundet har arbejdet for. Hr. Nør Christensen nævnte med rette et arbejde, der er gjort af dem, der ønsker at støtte voldsofrene. Jeg vil også gerne nævne kvindeorganisationerne, der foranledigede, at vi fik nedsat det udvalg, hvis betænkning danner grundlag for lovforslaget.

Jeg forventer altså, at vi på dette meget fornuftige område at lovgive på kan blive færdige og se den færdige lov i løbet af meget kort tid.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 12:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven, lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter m.v. og lov om retsafgifter. (Arrest og forbud, appel i fogedsager m.v.).

Af justitsministeren (Ninn-Hansen).
(Fremsat 5/10 88).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Pia Gjellerup (S):

Også dette lovforslag er en genfremsættelse, dog med et par mindre ændringer, som er inspireret af udvalgsarbejdet i den foregående samling, og det er ændringer, som vi fra Socialdemokratiets side kan kvittere for positivt.

Vi håber, at også dette forslag kan gennemføres, et forslag, som vil mindske brugen – eller misbrugen, om man vil – af arrest, fjerne brugen eller misbrugen af forbud, uden at betingelserne er klart til stede, og ajourføre og forenkle nogle regler vedrørende appel i fogedsager. Det er emner, som vi fra Socialdemokratiets side til fulde kan give vores støtte.

Og så håber vi, at vi får dette lovforslag igen inden næste folketingsvalg.

Helge Adam Møller (KF):

Det Konservative Folkeparti tilsluttede sig

[Helge Adam Møller]

dette lovforslag, da det sidst blev behandlet, den 22. januar 1988. Det vil vi også gøre i dag.

Vi kan også tilslutte os de to små ændringer, som den ærede ordfører fra Socialdemokratiet lige har nævnt er kommet ind som følge af den gamle udvalgsbehandling, og håber, at vi hurtigt kan gøre forslaget klart til endelig afstemning.

Leif Hermann (SF):

Også dette lovforslag er en genfremsættelse fra sidste samling, men her har justitsministeren lagt en lille fælde ud for dem, der ikke skulle have læst forslaget, inden de gik på talerstolen, idet ministeren har været så venlig at flytte nogle bemærkninger op i selve lovteksten, nemlig således, at der kan anordnes mundtlig forhandling i kæresager, når begge parter beder om det. Det var et kritikpunkt, som Advokatrådet havde i forbindelse med lovforslaget sidste gang, og et kritikpunkt, som vi fra Socialistisk Folkeparti tilsluttede os.

Derudover skal jeg ikke komme med mange bemærkninger, men blot sige, at også dette lovforslag jo har været genstand for drøftelser i Retsudvalget og derfor bør kunne gennemføres forholdsvis hurtigt.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Da mit partis ordfører desværre stadig væk ikke kan være til stede, skal jeg herved på hans vegne meddele Venstres tilslutning til dette forslag om almindelig revision og modernisering af retsplejelovens regler om arrest og forbud.

Her er jo tale om en genfremsættelse, så jeg skal hovedsagelig henvise til, hvad Venstres ordfører sagde ved førstebehandlingen dengang. Det var den 22. januar 1988.

Ikke mindst i lyset af de såkaldte benzinsager for nogle år siden ønsker mit parti at skærpe betingelserne for at benytte disse foreløbige retsmidler. Vi ønsker naturligvis ikke hermed at ødelægge erhvervslivets og andres muligheder for også i fremtiden at kunne benytte sig af fogedforbud og arrest i deres virke. Der kan helt bestemt bestå fuldt ud legitime og berettigede ønsker om og behov for at bruge disse foreløbige retsmidler, men vi mener, at man med dette forslag finder frem til den rette balance. Også ændringerne i reglerne om appel i fogedsager finder vi fornuftige.

Desværre førte valget i maj til, at lovforslaget ikke nåede at blive gennemført, men mon ikke det lykkes nu i dette folketingsår?

Jane Oksen (FP):

Der tales om revision og modernisering af retsplejeloven på områderne arrest og forbud og appel. Det lyder jo meget smukt. Det, man bare kunne have tænkt sig, er faktisk, at et sådant lovforslag også blev skrevet i et for almindelige mennesker mere forståeligt sprog. Som ny og uerfaren måtte jeg i hvert tilfælde først bruge tid på at finde ud af forskellen mellem kære og anke, men det havde justitsministeren faktisk været så venlig at skrive i bemærkningerne, så det var en stor hjælp.

Fremskridtspartiets holdning til dette lovforslag var ved sidste behandling positiv. Det tror jeg også nok den kan blive nu, men vi har måske enkelte indvendinger, som vi skal have diskuteret nærmere. Derfor kan jeg ikke give min uforbeholdne tilslutning til lovforslaget.

Det har jo altid været domstolens pligt at forsøge at opnå forlig, og derfor er det også vigtigt, at man forhindrer arrest som et foreløbigt retsmiddel. Det har jo hidtil været misbrugt.

Så er der en tilføjelse som følge af en ny EF-forordning, og den skal jeg ikke gå nærmere ind i. Den mener jeg selvfølgelig vi skal tilslutte os. Det er, så vidt jeg kan se, det eneste nye i forhold til sidste fremsættelse.

Der er også nogle regler om appel, og der er nogle regler vedrørende kommuner og amter og toldvæsen. Her kan jeg forstå, at fristen for indsigelse bliver forlænget fra 14 dage til 4 uger, og det er i hvert tilfælde også positivt. 14 dage er ikke ret lang tid til at vurdere en sag i.

Men jeg skal ikke gå nærmere ind i forslaget. Det har været diskuteret fra ende til anden, og jeg vil gerne høre lidt mere om det under udvalgsbehandlingen.

Kirsten Lee (RV):

Vi skal blot melde os i rækken af partier, der modtager lovforslaget positivt.

Nør Christensen (CD):

CD's folketingsgruppe har besluttet i dag til formiddag, at det er for let at være justitsminister, for også vi kan tilslutte os lovforslaget.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan så fortsætte rækken og sige, at vi fortsat er positivt indstillet over for lovforslaget.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det er jo mægtigt, så enige vi er her, og det glæder mig da, at vi er det.

Jeg tror også, vi kan glæde os med fru Pia Gjellerup, som sagde, at vi gerne skulle have vedtaget lovforslaget inden næste folketingsvalg. Når vi er så enige, er der jo ingen grund til at vente i 4 år, så derfor mener jeg, at vi kan klare det – og bør klare det – i løbet af meget kort tid. Og det gør vi så.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Min bemærkning var affødt af, at statsministeren netop er til stede. Det er jo ikke det mest sædvanlige under disse almindelige sager, og med torsdagen in mente var det måske også værd at tænke på, hvad statsministeren kunne have i ærmet.

Formanden:

Det får vi ikke at vide, forstår jeg, for der er ikke flere, der har bedt om ordet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 13:

Forslag til lov om ændring af lov om erstatning for atomskader. (Forhøjelse af erstatningsbeløb m.v.).

Af justitsministeren (Ninn-Hansen).

(Fremsat 5/10 88).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Søren Hansen (S):

Der er også i dette tilfælde tale om en genfremsættelse, og derfor kan jeg indskrænke mig til at henvise til, hvad den socialdemokratiske ordfører nævnede, da lovforslaget var til første behandling den 29. januar i år, men herunder også de bemærkninger, der dengang blev gjort om behovet for en nøjere afklaring af forældelsesfrister, af senskader, altså skader, der først opstår længe efter tidspunktet for, at en ulykke er indtruffet, og af regler for transport og ansvarsfordeling i denne forbindelse.

Vi mener altså, at lovforslaget er rigtigt og fornuftigt, og kan give vores principielle tilslutning til dets gennemførelse.

Pernille Sams (KF):

Ligesom ved førstebehandlingen af lovforslaget i januar måned tidligere på året støtter Det konservative Folkeparti naturligvis lovforslaget.

Vi tilslutter os, at Danmark ratificerer de to ændringsprotokoller til Pariskonventionen, som kort fortalt gør retsstillingen for ofre for atomuheld bedre. Specielt forhøjes erstatningsbeløbene ganske væsentligt: fra i øjeblikket knap 1 mia. kr. til 2,8 mia. kr.

I betragtning af de omfattende skader, der kan ske ved nukleare ulykker, er det rigtigt at få erstatningsbeløbene hævet, således at de kommer til at stå lidt mere i forhold til skaderne. Og det her er da et godt skridt på vejen.

Tillægskonventionernes ordlyd og indhold er fastlagt allerede ved vedtagelsen i 1982, så detaljerne ved hensyn til, hvem der skal betale hvad af den samlede erstatning, kan vi ikke røre ved på nuværende tidspunkt.

En positiv ting, der er sket siden forrige førstebehandling af dette lovforslag, er, at der nu ved vedtagelsen af en såkaldt fællesprotokol er taget første og afgørende skridt til også at inddrage de østeuropæiske lande i erstatningsreglerne. Ved fællesprotokollen bygges der bro mellem de erstatningsregler, der gælder i henholdsvis Øst- og Vesteuropa. Dette udvidede internationale samarbejde hilser vi naturligvis også meget velkommen.